

[Bramsnæs.]

give om Aktieselskaber, skal man ikke først og fremmest tænke paa de storkapitalistiske Interesser, men man skal tænke paa de almindelige Samfundsinteresser. Det er dem, der skal lovgives for i dette som i de fleste andre Tilfælde.

Lange: Inden jeg gaar over til at omtale Forslag til Lov om Aktieselskaber, skal jeg anbefale det lille Forslag om Tillæg til Lov om Handelsregistre, Firma og Prokura. Saa vidt jeg kan se, indeholder dette Lovforslags § 1 en rimelig Bestemmelse, og § 2 imødekommer sikkert almindelige Ønsker om at gøre det saa lidt besværligt som muligt at foretage Anmeldelse til Handelsregisteret om Firmaer og Prokura. Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag til en velvillig Udvalgsbehandling.

Det konservative Folkepartis Stilling til det foreliggende Lovforslag om Aktieselskaber bygger paa de samme Synspunkter, der blev gjort gældende, da Forslaget om en ny Aktieselskabslov var til Behandling i dette Ting i 1923—24 og i det andet høje Ting i 1925—26. Vi mener stadig, at man gennem Lovgivningen skal tilvejebringe saa betryggende Kontrolbestemmelser som muligt for Aktionærene og Kreditorerne, men at disse ikke maa være af den Art, at de virker hemmende paa Erhvervslivets sunde og naturlige Udvikling. Der kan vel ikke være nogen Tvivl hverken om Nyttens eller om Nødvendigheden af at kunne løse Opgaver gennem Aktieselskabsformen. I et Land som vort, der beklageligvis er ret kapitalfattigt, og hvor meget store Formuer paa enkelte Hænder saa godt som ikke findes, vilde mange af vore betydningsfuldeste Virksomheder slet ikke kunne være blevet til, hvis de ikke kunde have været dannet som Aktieselskaber. Det er derfor lige saa vigtigt at undgaa Indførelsen af Bestemmelser, der kan virke hemmende paa Erhvervslivets Udvikling, som det er at faa gennemført Kontrolbestemmelser, der kan hindre Misbrug. Dette er sikkert i lige saa høj Grad i Arbejdernes Interesse, som det er i Arbejdsgivernes. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Bramsnæs) søgte i denne Sag at stille Arbejdsgivernes Interesser op i Modsætning til Arbejdernes, hvilket sikkert er ganske uberettiget. Indfører man Bestemmelser, der er hemmende for Erhvervslivets Udvikling, vil det ikke mindst blive til Skade for Arbejderne. Derfor tror jeg heller ikke, man kan indvende noget imod, at det Udvalg, der har haft

denne Sag til Behandling, før den blev forelagt som Lovforslag her i Rigsdagen, har bestaaet af Repræsentanter for Erhvervsorganisationerne, da disse sikkert i denne Sag i lige saa høj Grad har repræsenteret Arbejdernes Interesser som Arbejdsgivernes. Den Revision, der er foretaget af disse Repræsentanter for Erhvervsorganisationerne, af Embedsmænd under Handelsministeriet og Overregistrator, har jo ført til et Forslag, der i alt væsentligt er Grundlaget for det foreliggende Lovforslag. Og der er gennem denne Udvalgsbehandling fremkommet et Resultat, der efter vor Opfattelse er mere tilfredsstillende som Forhandlingsgrundlag end de tidligere Lovforslag.

Det er dog ikke med nogen Glæde, jeg ser, at den nuværende Lov, der kun er 11 Aar gammel, og som indeholder 59 Paragraffer, skal erstattes med en Lov paa 90 Paragraffer. Befolkningen har Krav paa, at Lovene affattes i korte og klare Bestemmelser, men det er et Krav, der sjældent bliver opfyldt og efter min Mening heller ikke ved det foreliggende Lovforslag. Men lige saa lidt som Samfundet er tjent med, at der lovgives for meget med Hensyn til Næringslivet og dets Udfoldelse, lige saa uheldigt er det, at der lovgives for ofte, og jo flere Bestemmelser en saadan Lov indeholder, des hurtigere vil den efter al Sandsynlighed trænge til Revision.

Dertil kommer yderligere, at medens man indfører meget omfattende Lovbestemmelser med Hensyn til Aktieselskaber, findes der ingen Lovgivning vedrørende Andelsforeningernes Forhold. Siden daværende Indenrigsminister Jensen-Sønderup for ca. 16 Aar siden fremsatte et Forslag til Lov om Andelsforeninger, er disse Selskabers Tal, Virkeomraader og Omsætning steget overordentligt, ligesom Deltagernes og Kreditorernes Risiko. Der foreligger dog stadig ingen Lovgivning paa dette Omraade.

Som jeg før antydede, imødekommer det foreliggende Lovforslag flere af de Ønsker, mit Partis Ordfører har fremsat ved Behandlingen af tidligere Lovforslag, men der findes ogsaa Bestemmelser, som jeg maa anse det for gavnligt at faa ændret. Jeg skal dog kun berøre faa af disse og i øvrigt henvide til den forestaaende Udvalgsbehandling, der forhaabentlig bliver saa grundig, som et Forslag af denne Art kræver.

Efter min Mening stiller det foreliggende Lovforslag Krav til Bestyrelserne, der ikke vil kunne opfyldes, idet det maa være den daglige Ledelse, Direktionen, Hovedansvaret